- організація та управління експлуатацією машин, механізмів і автотранспорту при реалізації проектів та програм;
- оперативне планування й управління ходом реалізації та змінами в проекті;
- організація та управляння якістю реалізації проектів і програм;
- управління завершенням проектів і організація переходу до постінвестиційної фази експлуатації його результатів;
- людські аспекти в управлінні проектами.

УДК 69.658.5

О.В. Редкін, к.т.н., доцент,
О.М. Шитова, магістр
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

СУЧАСНА КОНЦЕПЦІЯ ТА ПРОЦЕДУРИ ПРОЕКТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В БУДІВНИЦТВІ

Хоча на практиці управління проектами є більш складним процесом і функцією, ніж традиційне управління, яке сьогодні поширене в Україні, проектний менеджмент дає змогу найбільш ефективно та якісно розв'язувати численні завдання створення нових, модернізації й розвитку існуючих систем і процесів різних підприємств та організацій. Це дозволяє вважати його провідним механізмом планування, організації й управління складними змінами в реальному секторі економіки та в інших сферах життя суспільства. Практична значущість та унікальність процедур й інструментів управління проектами викликає великий інтерес до нього менеджерів, спеціалістів і науковців, зайнятих управлінням й організацією бізнес-діяльності та інноваційно-високотехнологічного прогресу в різних галузях національного господарства, промисловості та будівництві, сфері соціально-економічного розвитку регіонів і територій.

Сучасна концепція проектного менеджменту (підходу) ґрунтується на погляді на проект як на потенційну зніму вихідного стану будь-якої системи, пов'язану з витратами часу і різних ресурсів (інвестицій). Процес такого виду змін, виконуваних заздалегідь розробленими проектно-плановими рішеннями у межах визначеного бюджету, часових й інших обмежень, і є сутністю розроблення, реалізації та управління проектами і програмами.

Формування конкретного змісту груп процесів щодо планування заходів з управління проектами і програмами розвитку передбачає використання американських або інших стандартів проектного та мультипроектного менеджменту, таких як:

1. Розроблення комплексного плану управління програмою.
2. Планування управління змістом.

3. Визначення змісту.
4. Створення ієрархічної структури робіт (ІСР).
5. Визначення складу операцій (робіт і заходів).
6. Визначення взаємозв'язків операцій (робіт і заходів).
7. Оцінювання ресурсів операцій.
8. Оцінювання тривалості операцій (робіт і заходів).
9. Розроблення розкладу (календарного плану-графіку).
10. Вартісне оцінювання (очікувані витрати).
11. Розроблення бюджету (кошторису) витрат.
12. Планування якості (формування якості програми і стандартів управління нею).
13. Планування людських ресурсів.
14. Планування комунікацій.
15. Планування управління ризиками.
16. Ідентифікація ризиків.
17. Якісний аналіз ризиків.
18. Кількісний аналіз ризиків..
19. Планування щодо реагування на ризики.
20. Планування закупівель і постачань (придбань).
21. Планування контрактів і процесу контрактації та ін.

На основі цих стандартів розробляються індивідуальні інструкції, накази, проектно-планові рішення та інші стандарти управління конкретними проектами і програмами, які потім використовуються протягом усього життєвого циклу проекту при його реалізації «під ключ».

Організація системи управління проектом відбивається в його організаційній структурі, яка визначає ролі та взаємозв'язки (залежності) між менеджерами, керівним персоналом проекту, його учасниками, діями, заходами і роботами щодо реалізації проекту «під ключ». Існує велике різноманіття організаційних структур з управління проектом (роботи його команди), форми яких залежать від специфіки, розмірів і складності (унікальності) проекту. Але в будь-якій організаційній структурі мають бути представлені:

- замовник проекту – фізична чи юридична особа, яка є (або може бути уповноважена) власником проекту;
- керівник проекту (проект-менеджер) – особа, що здійснює управління проектом і відповідає за його результати (тобто це «тимчасовий директор проекту»;
- куратор проекту – особа, відповідальна за забезпечення проекту ресурсами та яка здійснює адміністративну, фінансову й іншу підтримку проекту;
- команда проекту – сукупність осіб, груп і організацій (включаючи менеджерів і персонал проекту), об'єднаних у тимчасову організаційну структуру для виконання (організації та управління) проекту (проектом).

Використання сучасних стандартів проектного менеджменту та організаційних структур з його управління дозволяє на 10-18% зменшити

трудомісткість, тривалість та вартість проекту, одночасно суттєво покращити якість й інші результати його реалізації (будівництва об'єктів).

УДК 69.658.5

О.В. Редкін, к.т.н., доцент,
О.М. Овсій, студентка гр. 401-БП
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ Й ПРОЕКТНЕ УПРАВЛІННЯ ПРОГРАМАМИ ВІДНОВЛЕННЯ ТА СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ ОБ'ЄКТІВ І ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Ефективне формування та функціонування дієвої моделі складного механізму управління розвитком держави, економіки та інших сфер життєдіяльності суспільства потребує:

1. Сучасну модернізацію системи і процесів стратегічного планування та управління на загальнодержавному, галузевому і регіональному рівнях (уключаючи корпоративний менеджмент транснаціональних та загальнонаціональних компаній, які є локомотивами Української економіки).

2. Забезпечити розвиток в усіх ланках органів влади, місцевого самоврядування та корпоративного менеджменту нових механізмів програмно-цільового (мультипроектного) і проектного управління розвитком пріоритетних галузей економіки, всіх сфер життєдіяльності суспільства.

Для реалізації 1 пункту потрібно удосконалити державну політику соціально-економічного розвитку України, її системи господарювання шляхом реалізації таких стратегічних заходів:

а) планування і законодавче закріплення Національної Стратегії державно-політичного, суспільного, соціально-економічного та іншого прогресу України на 5-10 наступних років розвитку;

б) формування більш досконалої стратегічної та поточної державної політики розвитку, яка охоплює законодавчо і процесуально визначені Концепцію, Стратегію, Програму сталого прогресуУкраїни, процедури й інструменти їх реалізації;

в) формування чітких і дієвих механізмів їх узгодження зі стратегічними процесами управління іншими сферами розвитку економіки та суспільного життя;

г) перехід на методологію стратегічного програмно-цільового та проектного управління розвитком, основними елементами якої мають бути:

• визначення сучасних суспільних потреб та інтересів;

• макроекономічне прогнозування та планування;